

Alvão das Várzeas, 3 september 2008

Beste allen,

Aan de voet van de Romaanse brug in ons dorp bevindt zich de "Bar do Rio" – de rivierbar. Het schaduwrijke plekje aan het water is een geliefde locatie voor zomerse dorpsfeesten. Dan schalt de muziek uit de luidsprekers en ervaren wij soms tegen wil en dank hoe goed het rivierwater de tonen van de fado, danwel de housemuziek, geleidt. Over een decibelletje meer of minder doen ze niet kinderachtig. Onze gasten bereiden ondertussen stoïcijns een maaltijd in de buitenkeuken of nemen een duik in het zwembad. Het is per slot van rekening vakantie, dus niemand maakt zich druk als de muziek tijdelijk het geblaat en geklingel van de schaapskudde overstemt. En wie weet wandelen we er straks nog even met z'n allen naartoe.

We horen, behalve de feestgeluiden in de zomer, over het algemeen weinig uit het dorp. Ook na de overstroming in 2006 bleef het angstvallig stil. Iedereen heeft zo z'n eigen sores. Bovendien wonen we een eindje buiten Alvão das Várzeas en blijven we als buitenlanders toch ook buitenstaanders. Dus gaat het dagelijkse praatje met passerende dorpingen meestal over het weer, over onze klandizie en over de katten. Maar er zijn uitzonderingen. Met een academisch geschoold echtpaar, van wie de oudste zoon in Coimbra studeert, bespreken we – in het Engels - de geschiedenis en de toekomst van Portugal in het algemeen en van Alvão das Várzeas in het bijzonder. We klagen over de gemeenschappelijke drukbezette aannemer en wisselen de laatste nieuwtjes uit. Dat voelt vertrouwd. En er is een ander stel dat jaren geleden vanuit het dorp naar Rijswijk emigreerde. Zij keren elke zomer naar huis terug en komen dan bij ons op de koffie. In die periode komen ook hun inmiddels volwassen kinderen, met kleinkinderen, bij opa en oma logeren. Als Portugezen staan ze ambivalent tegenover hun vaderland. Ze zijn verrukt over wat we hier tot stand brengen en trots nemen ze onze visitekaartjes en folders weer mee naar Nederland.

We hebben over boekingen in ons derde seizoen niet te klagen gehad, al kwam de loop er pas laat in. Het slechte weer in Nederland en België zorgde uiteindelijk voor veel 'last minutes'. De belangstelling uit Portugal zelf bleef, in vergelijking met de twee voorgaande jaren, wat achter als gevolg van de slechte nationale economie. Nieuw onderdeel van ons alsmaar uitdijende servicepakket is draadloos internet. Zo hoeven mensen hun mail geen dag te missen. Dat houdt tevens in, dat sommigen hun indrukken en meningen direct online zetten via een eigen weblog. Het is leuk om zo je gasten op doorreis te volgen, maar het is ook eng. De tijd tussen ervaring en reflectie wordt wel erg kort en je bent als ondernemer kwetsbaar. Dan is het toch vertrouwder om jezelf tegen te komen op een tentoonstelling en website van je eigen vader! Kors' foto's zijn het gevolg van een stilzwijgende afspraak tussen de fotograferende en de gefotografeerde, waarvan wederzijds respect de grondtoon vormt. Hij zet niemand te kijk. Integendeel. Zijn expositie is nog tot 15 september in het Fotomuseum Amsterdam te zien.

We volgen overigens het Nederlandse nieuws met stijgende verbazing. Naar aanleiding van de discussies rondom het actieverleden van Wijnand Duyvendak en Jacqueline Cramer, ben ik eens in mijn fotoarchief uit de jaren '80 gedoken. Wat een tijd! Kraak-, onderwijs- en vredesacties waren aan de orde van de dag. Dat verleden verloochen je toch niet? Ook Georgië houdt ons uiteraard bezig. Hans kent er veel mensen vanwege het fotoconserveringsproject in Tbilisi en hij houdt via de mail contact.

Ondertussen komt de herfst eraan. Hans zal die periode gebruiken om de quinta op allerlei gebieden 'op te pimpen' en de najaarsgasten te entertainen, met een gezonde schouder waaruit recentelijk de plaat is verwijderd en hopelijk in gezelschap van een nieuwe Beauceron-pup. Ik heb mij voor een verdere verdieping van de Portugese taal en cultuur ingeschreven aan de Universiteit van Coimbra. Om de dagelijkse colleges te volgen, zal overnachting ter plekke noodzakelijk zijn. Het is even wennen, maar we verheugen ons erg op deze nieuwe fase in ons Portugese bestaan.

Zoen van Josephine en Hans